

Proč mnozí křesťané přijdou o věčný život.

Tajemství Bible - Ladislav Hodač

Bible je Bohem inspirované Slovo. Je v něm poselství pro každého z nás. Když ho přijmeme do svého srdce, udělá z nás lepší lidi a způsobí, že zatoužíme po našem nebeském Otci. Otevřeme tedy svá srdce a pojdme se ponořit do tajemství Bible.

2. List Timoteovi 3:1 **Buď si jist, že v posledních dnech nastanou těžké časy.**

ASD věří, že od roku 1798 žije lidstvo v době - čase konce, neboli v posledních dnech lidských dějin. A v těchto dnech, píše apoštol Pavel Timoteovi, nastanou těžké časy. Jiný výraz pro těžké časy by mohl být také nebezpečné časy.

Proč, nebo čím je tato doba tak těžká a nebezpečná? Je to kvůli zbraním hromadného ničení? Je to kvůli tomu že nebezpeční lidé, teroristé, nebo různí masoví vrazi vraždí? Je to kvůli tomu, že nezvladatelná mládež bere drogy a pod jejich vlivem se dopouští strašlivých činů? Je to kvůli tomu, že naše příroda je tak zdevastovaná? Odpověď nalezneme ve 2. verši.

2. List Timoteovi 3:2 **Lidé budou milovat jen sami sebe a své peníze.**

Co je na tom tak zvláštního, že lidé milují sami sebe a peníze? To tak přece bylo ve všech dobách. Už v dobách Noema lidé milovali sami sebe. V dobách starodávného Babylona, Egypta, Asyrie, Izraele a Říma lidé přece také milovali sami sebe. Proč to Bůh ústy apoštola Pavla zde tak zdůrazňuje?

Je to proto, že tento text nehovoří o pohansky smýšlejících lidech, nemluví se zde o ateistech, o sekulárně smýšlejících lidech. Zde se hovoří o lidech, kteří tvrdí a předstírají, že jsou učedníci a následovníci Ježíše Krista.

Ten text pak pokračuje v popisu charakteru těchto lidí ve verších **3 a 4** - **budou vychloubační, arogantní, urážliví, vzpurní k rodičům, nevděční, bezbožní, bezcitní, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, bezuzdní, nepřátelé dobra, zrádci, lehkomyšní, domýšliví, milovníci rozkoše spíše, než milovníci Boha.**

To co jsme si přečetli je stav srdce, stav mysli, je to popis toho, jak to vypadá v nitru lidí, kteří žijí v době konce. Jak víme, že se jedná o křesťany?

To nám říká verš **5**. **Na venek sice budou ztělesněná zbožnost, ale její moc budou popírat. Od takových se odvracej.**

Text nám říká, že v posledních dnech budou žít křesťané, kteří mají jakousi formu náboženství, na venek předstírají zbožnost a svatost. Ale moc, nebo sílu, kterou skutečná zbožnost má, popírají.

Tato moc je popsána například v **Listu Římanům 1:16** **Nestydím se za evangelium – vždyť je to Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka.**

Evangelium tedy není jenom nějaká informace, je to Boží moc ke spasení každého kdo věří.

2. Korintským 13:4 Byl sice ukřižován jako slabý, ale teď žije Boží mocí, i my jsme v něm slabí, ale pro vás s ním budeme žít Boží mocí.

Efeským 3:20 Ten, který v nás působí svou mocí, je schopen učinit nesrovnatelně mnohem více, než cokoli, oč prosíme nebo si představujeme.

Moc, o které se zde hovoří dokáže změnit člověka v jeho nitru. Tato moc dokáže přetvořit hříšné úmysly, touhy, pocity, fantazie, cíle a priority v životě člověka, které jsou v rozporu s Boží vůlí.

Křesťané, kteří jsou popsáni v 2. Listu Timoteovi verše 1 – 5 jsou lidé, kteří se nechtějí před Bohem pokořit úplně. Nechtějí se mu oddat cele. Nechtějí zemřít světu úplně, tak jak to po nich vyžaduje jejich Pán. A to je to, co je tak nebezpečné.

1. List Janův 2:15-17 ¹⁵ Nemilujte svět ani to, co je v něm. Kdo má v lásce tento svět, nemá v sobě lásku k Otci. ¹⁶ Svět je samá touha těla, touha očí, namyšlenost života - nic z toho není z Otce, vše je to ze světa. ¹⁷ Svět pomijí tak jako jeho touhy, ale kdo plní Boží vůli, trvá navěky.

Prorok Daniel to vyjadřuje následovně.

Daniel 12:3 Moudří budou zářit jasem oblohy, ti, kteří mnohé k spravedlnosti přivádí, budou jak hvězdy navždy, navěky!

Lidé, kteří chápou Boží věci – neboli moudrost, rozumí tomu, že je jejich povinností se o tuto moudrost podělit s jinými lidmi. Někteří z těchto lidí byli a jsou pronásledováni pro jejich víru a věrnost.

Věřící lidé, kteří milují svět, klamou sami sebe. Ve světě existuje mnoho svodů a klamů, ale ten nejnebezpečnější klam je, když člověk obelhává sám sebe. Podobně jako to bylo v případě farizeů v dobách Ježíše.

Matouš 23:27-28 ²⁷ Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, podobáte se nabíleným hrobům! Navenek sice vypadají krásně, ale uvnitř jsou plné mrtvých kostí a všemožné špíny. ²⁸ Tak se i vy navenek zdáte lidem spravedliví, ale uvnitř jste plní pokrytectví a nemravnosti!

Izraelité často zabíjeli proroky, které k nim Bůh posílal, aby je odvrátil od jejich zlých cest. Když byli tito proroci několik let mrtví, tak jim další generace stavěla kamenné pomníky. Bylo pro ně jednodušší ctít mrtvé tímto způsobem, než aby přijali jejich poselství když ještě byli na živu.

Farizeové podlehli sebeklamu stejně tak, jako někteří křesťané v době konce. Chodí ti lidé do sboru, nebo do kostela? Samozřejmě. Studují Bibli? Někteří ano. Odevzdávají desátky, nebo

dary? Někteří určitě ano. Zpívají ve sborovém orchestru? Někteří ano. Všechny tyto věci, sami o sobě dobré a důležité, jsou v případě těchto lidí jenom náboženskou maskou. Moc kterou opravdová zbožnost má popírají. Proč? Protože milují jenom sami sebe. Čtou Bibli, ale jsou pyšní. Modlí se, ale mají strach. Jsou někdy velmi aktivní, ale svým chováním zapírají Boha. Je na čase, abychom se podívali pravdě do očí, prozkoumali svá srdce, přestali pózovat, sundali své masky a pokořili se před Hospodinem dříve, než bude pozdě.

Sami se někdy chytíme do pastí. Jsme přeci na světě, abychom byli úspěšní, žili dobrým životem. Otázka je, co je tvoje a moje definice úspěšného a dobrého života. Bible jasně odpovídá i na tuto otázku.

Kazatel 12:13–14 ¹³ Zde je souhrn všeho, co jsi slyšel: Měj bázeň před Bohem a plň jeho přikázání – vždyť to je pro člověka vším. ¹⁴ Bůh bude soudit vše, co se děje, i to skryté, ať už to bylo dobré anebo zlé.

Povinností a osudem člověka je poslouchat Boha, který ho stvořil. Když to bude dělat, najde štěstí, ať už se nachází v jakékoliv situaci.

V době konce ale existuje ještě jiné nebezpečí.

2. Timoteovi 4:1-2 ¹ Zapřisáhám tě před Bohem a před Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, až přijde nastolit své království: ² Hlásej Slovo, buď připraven vhod i nevhod, usvědčuj, napomínej, povzbuzuj a vyučuj s nejvyšší trpělivostí.

Kristova metoda komunikovat pravdu, by měla být příkladem pro každého křesťana. Ježíš neztrácel čas diskuzemi o chybných teoriích s jejich zastánci. Soustředil se na praktické povinnosti, které se dotýkaly životů jeho posluchačů. Posiloval lidi ke každodennímu zápasu s životem. Nekázal zdánlivě zajímavé teorie nebo senzační domněnky, které by vyzdvihly jeho pověst, nebo zaujaly povrchní posluchače. Tak by i dnešní kazatelé neměli kázat lidské tradice a názory, ale měli by se zaměřit na potřeby lidí, které poznamenal hřích.

Mám osobně pocit, že žijeme v duchovním smyslu na vyprahlé poušti. Často se zabýváme jakousi náboženskou činností, ale skutečné Boží slovo nehlásáme. Nejdeme ke kořenu věcí. Nejsme dostatečně radikální. Slovo radikální je odvozeno od latinského radix tedy kořen. Radikální lidé jsou tedy lidé, kteří jdou ke kořenu věcí a na tom není nic špatného.

Bible přece říká v knize Židům.

Židům 4:12–13 ¹² Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč. Proniká až k rozhraní duše a ducha, až do morku a kloubů, až do srdce, kde zkoumá jeho myšlenky a úmysly. ¹³ Nic v celém stvoření před ním není skryté; všechno je nahé a obnažené před očima Toho, jemuž musíme složit účet.

Boží slovo má moc stvořit v hříšném člověku nové srdce a obnovit v něm šlechetného ducha. Tak jak o to prosil David v Žalmu 51:12–14.

Žalm 51:12–14 ¹² Stvoř mi čisté srdce ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha! ¹³ Neodvrhuj mě od své tváře, svého svatého Ducha mi neber! ¹⁴ Vrať mi veselí ze své spásy a upevni ve mně šlechetného ducha.

Boží Slovo je živé a tvoří život, jak je popsáno v Žalmu 33:6–9.

Žalm 33:6–9 ⁶ Hospodinovým slovem byla učiněna nebesa a dechem jeho úst všečen jejich zástup ⁷ Hromadí jako val mořské vody, do skladů dává hlubiny vod. ⁸ Boj se Hospodina, celá země! Třeste se před ním, všichni obyvatelé světa! ⁹ Vždyť on řekl a stalo se. On přikázal a uskutečnilo se.

Bůh tedy stvořil celý vesmír i jeho obyvatele skrze své Slovo. Stejným způsobem znovu obnoví Boží obraz v duši člověka. Kristus je ztělesněné Boží slovo a má život sám ze sebe protože je Bůh.

Jan 1:1-4 ¹ Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. ² To bylo na počátku u Boha. ³ Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic co je. ⁴ V něm byl život a ten život byl světlo lidí.

Jan 5:26 Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě.

Při procesu obrácení člověka se Boží Slovo stává obnovující mocí.

Petr 1:23 Vždyť jste se znovu narodili ne z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a na věčnost zůstávající slovo Boží.

Líbí se vám, když vás někdo napomíná? Když vás někdo usvědčuje z hříchu? Jedna z funkcí Božího Slova je napomínat nás a usvědčovat z hříchů, kterých se dopouštíme. Jsme přece všichni hříšníci. Hříšný člověk má tendence nevidět svoji tvrdohlavost, svoji pýchu, svoji sebestřednost. Proto potřebujeme nápravu. Potřebujeme růst v poznání, potřebujeme změnit naše charaktery, potřebujeme napomenutí, potřebujeme ale i povzbuzení. Všechno ve správný čas. Proto nám Bůh dal rodinu. Tam totiž neschováme vůbec nic. Ti nás znají takřka dokonale. A tak nás Bůh usvědčuje, napomíná, povzbuzuje s velikou láskou a trpělivostí. A stejně tak bychom to měli dělat i my.

Problém v době konce bude obzvlášť spočívat ve skutečnosti, kterou popisuje 2. list Timoteovi.

2. Timoteovi 4:3 Přijde totiž doba, kdy lidé nestrpí zdravé učení, ale budou se podle vlastních chutí obklopotvat učiteli, kteří jim budou lechtat sluch.

Izaiáš 30:9 Toto je vzpurný lid, synové prohaní, synové, kteří nechtějí poslouchat Hospodinův zákon.

Vidíme, že pokud se týká lidí, není nic nového pod sluncem. Ani v dobách proroka Izajáše nechtěl Boží lid poslouchat Boží zákon. Nebavíme se zde o tzv. zákonictví. Proč je to tak těžké pro hříšného člověka poslouchat Hospodinův zákon? Protože odporuje touhám hříšného srdce. Dodržovat Boží zákon totiž vyžaduje pro hříšného člověka oběť, pokoru a sebezapření. Ježíš to v Matoušově evangeliu vyjadřuje těmito slovy.

Matouš 7: 13–14 ¹³ „Vcházejte těsnou branou. Prostorná brána a široká cesta vede do záhuby a kdekdo tudy kráčí. ¹⁴ Těsná brána a úzká cesta však vede k životu a málokdo ji nachází.“

V dnešní době je křesťanství rozděleno na dvě části. Jedni zdůrazňují lásku a toleranci. Říkají pryč se Zákonem. Ti druzí zdůrazňují Zákon nezdravým způsobem, jsou to novodobí farizeové. Dva extrémy. Je na čase, aby Boží lid povstal s vyváženým postojem. Takovým kde se láska a Zákon snoubí dohromady. Boží lid má být milující, ale poslušný, spravedlivý, ale pokorný. Je čas, aby svět viděl Ježíše ve svém lidu. Ježíše, který je laskavý a něžný k hříšnému člověku a přesto mluví a jedná s autoritou, když poukazuje na hříchy světa.

Prorok Izaiáš dále pokračuje ve verši desátém.

Izaiáš 30:10-11 ¹⁰ Říkají vidoucí: "Nemějte vidění!" a prorokům: "Neprorokujte nám pravdu. Říkejte nám jen lichotky a prorokujte lži! ¹¹ Sejděte z cesty, odbočte ze stezky, s tím Svatým izraelským nás nechte být!"

Tehdy stejně jako dnes, existují tzv. věřící lidé, kteří vyžadují od svých kazatelů, aby jim kázali to, co oni chtějí poslouchat. A od svých učitelů vyžadují, aby je učili jenom to, co se oni chtějí učit. Říkají: „Neučte nás nic o Božích plánech pro budoucnost. Nevysvětlujte nám prorocství. Říkejte nám jenom příjemné a pozitivní věci. Nic, co by vyžadovalo změnu srdce, nebo změnu postojů a charakteru. Nic co by nás varovalo před přicházející zkárou. To je všechno negativní. Patříme i my k tomuto typu lidí?

2. Timoteovi 4:4 Odvrátí uši od pravdy a uchýlí se k bájím.

Báje jsou falešné, vymyšlené pohádky, nebo příběhy. V době konce, ve které žijeme, koluje spousta takových falešných příběhů, nauk a názorů. Proto říká Ježíš lidem, kteří se k němu hlásí.

Matouš 7:21 –23 ²¹ Ne každý kdo mi říká Pane, Pane vejde do království Nebes, ale ten, kdo činí vůli mého Otce, který je v nebesích. ²² Mnozí mi v onen den řeknou: „Pane, Pane, což jsme tvým jménem neprorokovali a tvým jménem nevyháněli demony a tvým jménem neučinili mnoho mocných činů? ²³ a tehdy jim vyznám: „Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.“

Miliony křesťanů se dnes hlásí ke svojí víře v Krista. Jak ale text říká, tak do Božího království vejde jen ten, kdo činí vůli nebeského Otce. Otázka tedy je, co je vůle nebeského Otce pro člověka, kterého stvořil?

Žalm 40:8–9 ⁸ Tu jsem řekl: Hle, přicházím. Ve svitku knihy je o mně psáno. ⁹ Oblíbil jsem si dělat to, co je ti milé, můj Bože. Tvůj zákon je v mém nitru.

Vůli nebeského Otce činí tedy skutečně obrácený člověk ze svobodné vůle, s radostí, nikdo ho k tomu nemusí nutit. Boží zákon, neboli vesmírná ústava, se stává principem, který je zakotven v jeho nitru.

1. List Tesalonickým 4:3-5 ³ Neboť toto je vůle Boží, vaše **posvěcení**, abyste se zdržovali smilstva, ⁴ aby každý z vás uměl zacházet se svou nádobou ve svatosti a účtě ⁵ ne v žádostivé vášni jako pohané, kteří neznají Boha.

Boží vůle pro člověka je tedy jeho posvěcení. Posvěcení znamená mít Boží Zákon napsaný ve svém srdci. V srdci znamená mít Boží Zákon ve své mysli, podřizovat mu dobrovolně a z lásky svoji vůli a všechna svá rozhodnutí. To činí Svätý Duch v srdci člověka. Teprve pak se naplní Marek 12:30.

Marek 12:30-31 ³⁰ Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou. ³¹ Druhé je toto: „Miluj svého bližního jako sám sebe. Žádné přikázání není důležitější než tato dvě.“

Mnoho křesťanů bude ztraceno, protože jim chybí tato zkušenost. Pojďme se spolu opět podívat do evangelia Matouše kapitoly 7:22–23.

Matouš 7:22-23 ²² **Mnozí mi v onen den řeknou:** Pane, Pane, což jsme tvým jménem neprorokovali a tvým jménem nevyháněli démony a tvým jménem neučinili mnoho mocných činů? ²³ a tehdy jim vyzám: „Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.“

Ježíš v této větě nepřímou naznačuje, že se jednoho dne, totiž v **onen den**, objeví jako soudce všech lidí, který při svém návratu přinese spravedlivou odplatu všem lidem. O tom hovoří například apoštol Pavel v **2. Listě Timoteovi 4:8** Nakonec je pro mne připraven věnec spravedlnosti, který mi v **onen den** předá Pán, spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž i všem, kteří milují jeho zjevení.

Křesťané o kterých je v textu Matouše 7:2 řeč, prorokovali v Božím jménu, vyháněli démony a činili mocné činy, neboli zázraky. Ze studia Písma ale vyplývá, že činění zázraků samo o sobě není důkazem, že pramení z Boží moci. Největším zázrakem v celém vesmíru je přeměna hříšného charakteru, v charakter který se líbí Bohu.

Ježíš jim pak říká: „Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.“

Tato věta je důkazem, že jejich zázraky nebyly činěny podle Boží vůle a z jeho moci. Slovo nepravost, řecky anomia, znamená doslova bezzákonnost. Tito lidé odmítli podříditi své životy Božímu zákonu, neboli nebeské ústavě.

Model pozemské Svatyně nám ukazuje cestu zpět do zahrady Eden, tam kde je Boží trůn. Na nádvoří byl oltář, který poukazoval na Božího beránka, Ježíše Krista, který zemřel na kříži pro naši záchranu. Na kříži smířil Bůh člověka se sebou samým. Člověk byl tedy ospravedlněn. Tuto myšlenku popisuje apoštol Jan následovně.

1. List Janův 4:8–10 ⁸ Kdo nemiluje, nezná Boha – vždyť Bůh je láska. ⁹ V tom se projevila Boží láska k nám, že svého Syna, toho jednorozeného, poslal na svět, abychom skrze něj získali život. ¹⁰ V tom je láska, ne že my jsme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako **smírnou oběť za naše hříchy**.

To se tedy odehrálo symbolicky na nádvoří Svatyně. V 1. Listu Tesalonickým 4:3–5 jsme se ale dočetli, že Boží vůle pro člověka je jeho posvěcení. Přečteme si tento text znovu.

1. List Tesalonickým 4:3-5³ Neboť toto je vůle Boží, vaše **posvěcení**, abyste se zdržovali smilstva,⁴ aby každý z vás uměl zacházet se svou nádobou ve svatosti a úctě⁵ ne v žádostivé vášni jako pohané, kteří neznají Boha.

Posvěcení se odehrává v prvním oddělení Svatyně. Myšlenku posvěcení vyjadřuje apoštol Pavel v knize Římanům 6:19.

Římanům 6:19 S ohledem na vaši lidskou slabost to řeknu ještě názorněji: Jako jste své údy vydávaly do služby nečistoty a nepravosti k páčání nepravosti, tak teď vydávejte své údy do služby spravedlnosti k **posvěcení**.

Římanům 6:22–23²² A co teď máte z toho že jste svobodní od hříchu a sloužíte Bohu? Výsledkem vašeho **posvěcení** je věčný život!²³ Odměnou hříchu je totiž smrt, ale Božím darem je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.

V řečtině se slovo posvěcení řekne hagiasmos. Je odvozeno od slova hagios, což znamená svatý. Slovo posvěcení popisuje harmonický vývoj křesťana den po dni. Týká se fyzického, mentálního a duchovního vývoje člověka, dokud není v člověku znovuobnoven Boží obraz. Božím cílem v plánu spasení není jen odpustit nám naše hříchy a ospravedlnit nás, ale obnovit v nás původní Boží obraz, neboli posvětit nás. Božím cílem je zaplnit Novou zemi lidmi, kteří prošli procesem a zkušeností proměny, tedy posvěcením.

1. List Korintským 1:30 Jen díky němu jste v Kristu Ježíši, který se stal naší moudrostí od Boha, naší spravedlností, posvěcením a vykoupením.

Jen v Ježíši Kristu může člověk být ospravedlněn, posvěcen a vykoupen, neboli oslaven. Vítězství, což je vykoupení, neboli oslavení, je znázorněno ve Svatyni svatých. Ti, kteří zvítězili jsou zapsáni v Beránkově knize života. Tito lidé se jednou dočkají nového nebe a nové země.

Zjevení 21:1-8¹ Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo.² Uviděl jsem svaté město, Nový Jerusalems, jak sestupuje od Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého muže.³ Uslyšel jsem mocný hlas z trůnu: „Hle, Boží stánek s lidmi: bude bydlet s nimi a oni budou jeho lid, Bůh sám bude s nimi a bude jejich Bohem.“⁴ On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude, neboť minulé věci pominuly.“⁵ Ten, který seděl na trůnu řekl: „Hle činím všechno nové.“ Řekl také: „Napiš, že tato slova jsou věrná a pravdivá.“⁶ Pak mi řekl: „Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žíznícímu zdarma napít z pramene vody života.“⁷ Kdo vítězí, dostane toto vše za dědictví. Já mu budu Bohem a on mi bude synem.⁸ Ale bázlivý, nevěrný, ohavný, vrazi, smilníci, čarodějové, modláři i všichni lháři mají svůj díl v jezeře, které hoří ohněm a sírou – to je ta druhá smrt.

Dnes je mezi křesťany populární falešné evangelium, které zní: „Vyznej, že Ježíš je tvůj spasitel a pak si žij, jak chceš a tvoje záchrana je jistá. Ježíš tě spasí i když setrváš ve tvých hříších. Tito lidé by si měli přečíst následující text.

1. Jan 2:1–5 ¹ Toto vám píšu, moji drazí, abyste nehřešili. Kdyby někdo zhřešil, máme u Otce přímlovce, Ježíše Krista, toho spravedlivého. ² On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět. ³ Jak můžeme vědět, že ho známe? Podle toho, zda dodržujeme jeho přikázání. ⁴ Kdo říká: “Znám ho“ a přitom se nechová podle jeho přikázání, ten je lhář a není v něm pravda. ⁵ Kdo ale zachovává jeho slovo, v tom se láska k Bohu opravdu naplnila. Podle toho se pozná, zda jsme v něm. ⁶ Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít, jako žil on.